

פרוטוקול ישיבת נשיאות

תאריך: 26.07.2020

מיקום: זום

שעות: 17:00-20:30

נוכחים/ות:

יו"רים/ות:

ירדן בן צבי - יו"ר האגודה באונ' ת"א
ליאור פליק - יו"ר האגודה בפתוחה
שי פודולר - יו"ר האגודה בעברית
שיר צדוק - יו"ר האגודה בבן גוריון
נתנאל פל - יו"ר האגודה בבר אילן
גלעד ג'מל - יו"ר האגודה באונ' חיפה
דניאל סלומון - יו"ר האגודה באריאל
לינוי נגר - יו"ר האגודה בטכניון
אור צברי - יו"ר האגודה במכללה למנהל
יורי לוין - יו"ר האגודה בספיר
יפה טבג'ה - יו"ר האגודה באשקלון
דניאל איפלן - יו"ר האגודה בתל חי
שימי מוזס - יו"ר האגודה במכון לב
נועה מימון - יו"ר האגודה באקדמית ת"א-יפו
חורש קן - יו"ר האגודה בכנרת
אבי בוחבוט - יו"ר האגודה בקיי
אריאל אבוטבול - יו"ר האגודה בצפת
אלון באום - יו"ר האגודה באורנים
נעם ניר - יו"ר האגודה בגליל מערבי
עדי לוי - יו"ר האגודה בדוד ילין
דקל שונפלד - יו"ר האגודה בבצלאל
צחי לגזיאל - יו"ר האגודה בוינגייט
אמיתי שיף - יו"ר האגודה במרכז האקדמי משפט ועסקים

איתי גבאי - יו"ר האגודה בעזריאלי

נוכחים/ות שעלו לקראת סוף הישיבה להצבעה:

עדי אברג'יל - יו"ר האגודה באורט בראודה

לינוי בארו - יו"ר האגודה בעמק יזראל

תום פסח - יו"ר האגודה בשנקר

אביתר אסולין - יו"ר האגודה בבית ברל

ריקי כהן - יו"ר האגודה במרכז הבינתחומי

נוי פארג' - יו"ר האגודה במרכז האקדמי פרס

רום דנן - יו"ר האגודה בסמי שמעון

הילה דיקובסקי - יו"ר האגודה בלוינסקי

נוכחים/ות מההתאחדות:

שלומי יחיאב - יו"ר ההתאחדות

יולי הלל - סיו"ר ההתאחדות

יניב יחזקאל - מבקר ההתאחדות

עדכונים לגבי המאבק לקידום עתיד הסטודנטים/ות והצעירים/ות

שלומי: אני רוצה להודות לצוותי העבודה שעבדו בימים האחרונים על הנושא, נסקור את הנושאים לפי צירים.

הציר האקדמי

שלומי: יש כבר התארגנויות לשנה הבאה - גם ברמה המקומית (לדוגמה, מוסדות ומועצות מקומיות), וגם בצורה רחבה יותר. לא בהכרח שיהיו הנחיות גורפות, אבל יש הסתכלות רחבית יותר. אנחנו כנשיאות נהיה שם. אנחנו מבינים שאנחנו נכנסים לשנת קורונה ולכן ההיערכות משמעותית יותר. כבר בעוד שבוע וחצי העניין יעלה לדיון ראשון במל"ג. בוועד המנהל נמצאות לינוי וירדן שהתנדבו לתפקיד לייצר מסמך מסודר שלנו יחד עם הצוות המקצועי בהתאחדות, אבל מדובר בעבודה של כולנו וככל שיהיה יותר סיוע הדבר יעזור לכולנו. אנחנו לומדים מה קורה במדינות אחרות וגדולות יותר, ששם ההיערכות היא יותר משמעותית בגלל המרחבים הגיאוגרפיים. אנחנו נייצג את הסטודנטים גם בפריזמה האקדמית והבריאותית מתוך הפקת לקחים מהסמסטר האחרון. כל מי שמעניין אותו מוזמן לקחת חלק, נתחיל כבר מחר. המטרה לנסות לייצר גבולות גזרה כלליים.

אריאל: האם יש אפשרות לחייב את המוסדות ליצור מסלול היברידי - שיעור פרונטלי (עם

מרצה וסטודנטים) שישודר במקביל באופן מקוון?

צחי: צריך לתת את הדעת על חובת הנוכחות.

שלומי: ההנחיה הקודמת בנושא התייחסה לקבוצות מיוחדות, למשל סטודנטים ללא אינטרנט.

יפה: אבל זה גם תלוי במורת הרוח של המוסד.

שלומי: יש פה גם שאלה בריאותית. בכל מקרה הצוות האקדמי יציפו את כל הרעיונות ומשם

נתקדם.

שיר: אצלנו (בן גוריון) הוציאו כבר הודעה על כך שהלימודים במוסד הולכים להתקדם

ללימודיים היברידיים, ומדובר בפתרון מצוין, תוך היערכות רחבה לאופי הקורס ושינויי סילבוס.

נראה שהציר הזה מתקדם בצורה טובה. שווי הפרויקט המוערך הוא כ-5 מיליון דולר.

ירדן: אחת הבעיות שיש אצלנו (ת"א) היא שעדיין לא בכל הכיתות יש מצלמות ולא נערכים לזה.

שיר: מהידוע לי - כנראה שיהיו 90 כיתות שיהיו מאובזרות בטכנולוגיה ההיברידי, אבל לא

כולם יקחו חלק בפרויקט ויהיה גם צורך לתעדף לפי כמות כיתות. אנחנו ביקשנו לתעדף את

הפרויקט עבור אוכלוסיות מיוחדות.

הציר הכלכלי

שלומי: האתגרים העומדים לפתחנו הוא שעם הגל השני עדיין אין התאוששות בתחום

התעסוקה. אלפי סטודנטים עדיין בחל"ת ולא מקבלים כסף. זה השלב שכבר עסקים רבים לא

מסתפקים בחל"ת אלא מתחילים לפטר את העובדים. בתוך התהליך הזה יש פה פגיעה כפולה

בסטודנטים: הן מבחינת ניסיון תעסוקתי, והן מבחינה כלכלית. ההכנסות עלולות להיות נמוכות

מאוד, וכך נוצר מצב שסטודנטים שצריכים לשלם מקדמות לימודים לא יכולים לשלם ונאלצים

לקחת עוד הלוואות. הדבר בא לידי ביטוי בעיקר במוסדות הלא מתוקצבים, אבל לא רק.

בסיטואציה האמיתית יש פגיעה גם במעמד הביניים - לכן יש חשיבות לשים דגש על צמצום

מעגל האבטלה. יש מספר פתרונות לכך, למשל שינוי מודל האבטלה ומודל החל"ת וכן שינוי

בהכשרות המעשיות שהשוק צמא להם.

הצגת סדר היום

שלומי: שני נושאים שעליהם ננהל את הדיון הוא איך מקדמים את המחאה שלנו בצורה נכונה,

והשני הוא על סוגיית שכר הלימוד, בתוך הציר הכלכלי. זוהי אחת נקודות הכאב שרלוונטיות

לסטודנטים רבים. ברקע לכך, בסיטואציה הנוכחית חרב הבחירות מונחת על השולחן, בגלל

שיש סכנה שהתקציב לא יאושר. הדבר משפיע עלינו בכך שכל מהלך כלכלי-ציבורי שנרצה

להבקייע עלול להיחסם בגלל שלא יהיו ועדות לאשר את המהלכים שלנו. לכן כדאי להיערך למצב הגרוע ביותר, יש חודש פחות יום להגיע להכרעה מצדנו.

הצגת תכנית המחאה

עדי: ניסינו לחשוב מבחינת השטח האם אנחנו רוצים להצטרף למחאה, גם בגלל שהיא קיבלה פנים מפלגתיות, וגם בגלל שהמסרים לא ברורים עד הסוף.

שלומי: בתהליך שלנו חשבנו לייצר חשיבה מעט שונה. אנחנו באים לנהל תפיסה של מאהל עבודה, שבא לבטא את העובדה שאנחנו רוצים לייצר סדרי עדיפויות שונים. בנוסף, לנסות לייצר אחיזה בקרקע. כרגע האנרגיה של הצעירים מתחילה להתכנס, ואנחנו מנסים לייצר נקודת אחיזה שלא קרתה עדיין. לנסות להפעיל נקודת חשיבה שונה, נקודה שבה מייצרים מהלכים בשטח, למשל להזמין צעירים להרצאות תוכן, תחנת שידור אזורית ועוד. מטרתנו לנקז את האזור בצורה חכמה. אני מזכיר כל המהלך שלנו מדבר את המשבר הכלכלי של ציבור הסטודנטים והצעירים - משבר האבטלה הרחב, החזרה הלא נראת באופק לשוק התעסוקה, גובה שכר הלימוד שנותר ללא שינוי ובכלל התחושה שצעירים לא נמצאים על סדר היום הציבורי. הממשלה סוגרת מקומות תעסוקה, מקומות עבודות רבים הולכים לפשוט את הרגל, מוציאה כספי ענק למענקים שהם בעצם פלסטרים מהכסף שכולנו נצטרך לשלם אם זה בהעלת מיסים ואם זה בקיצוצים בשירותים חשובים, זה העתיד שלנו והוא תלוי בזה. התכנית שלנו עדיין לא מושלמת, אבל זאת גם ההזדמנות לייצר את זה ביחד עם סטו' וצעירים שיעלו איתנו לירושלים. לא יכול להיות שיעבור כאן תקציב מדינה שלא לוקח את הצעירים ואת העתיד שלנו כאן בחשבון.

עדי: היום ערכנו סיור כדי להבין מה המסרים שלנו וכיצד אנחנו משתלבים. האופציות למיקום המאהל היו גן הוורדים, גן סאקר וגן העצמאות. בגן הוורדים נוכל לייצר עמדה ניטרלית יותר, אך החשש הוא שיהיה לנו קשה להביא אנשים למקום. לכן האופציה הזו הייתה פחות רלוונטית. לאחר מכן בחנו את גן העצמאות, ומתוך שיחה עם הצעירים במקום הבנו כי אין במקום הרבה אנשים, המיעוט שנמצא שם הוא בעיקר אנשים שלא רוצים להיות בבלפור.

יפה: למי שלא מכיר את האזורים, מהם הגנים ומי נמצא שם?

עדי: גן הוורדים זה ליד הכנסת, גן העצמאות הוא בסמוך למעון ראש הממשלה, אבל לא מולו. המיקום של גן העצמאות מאפשר ליצור מחאה שמתחברת לצעירים שכבר נמצאים שם אבל לא "עולה" לבלפור.

יפה: זה נשמע יפה ונחמד, אבל זה כאילו להעביר מסר "ליד".

נתנאל: לא הבנתי למה גן העצמאות עדיף מגן הוורדים?

עדי: כי גן הוורדים מאוד מרוחק וכרגע האנרגיות מוכוונות לאיזור הזה, יש שם אנשים.

נתנאל: איך אנחנו עושים את הפרדה כדי שלא נצבע בצבעים פוליטיים?

עדי: קודם כל, בטוח שהמחאה תיצבע בצורה מסוימת. ופוליטי זה לא בעייתי, חשוב שלא נצבע מפלגתיים כמו שאנחנו יודעים.

אבי: אני ממשיך את עדי בפן הזה. גן העצמאות כרגע הוא מחוץ להפגנות, וכך אפשר יהיה לייחד את עצמנו באמצעות מאהל ברור וייחודי עם צבעים ומסרים ברורים. וגם אם יקרה ונצבע בצורה פוליטית, אנחנו נדע לצאת בהודעה רשמית שהמחאה לא קשורה למחאה בבלפור, והיא מחאה שנוגעת לסטודנטים שנאבקים על שכר לימוד, אבטלה, תעסוקה ועוד. כמו שהעובדים הסוציאליים ידעו לייחד את עצמם בצבע אחר, למרות שהיו מאוד קרובים למחאה הגדולה ולפעמים אפילו בתוך המחאה הגדולה, אנחנו נדע לצבוע את עצמנו.

יפה: נקודה נוספת היא שרוב הצעירים שנמצאים בבלפור הם הסטודנטים שלנו ואי אפשר להתחמק ולהתנתק מזה.

אבי: ברגע שלוקחים מקום מסוים ומייחדים אותו בצורה סטודנטיאלית, אז זה הרבה יותר חזק ומייצג את הסטודנטים שלנו מכל הקשת.

איתי: כמה עובדות קטנות מהשטח, ההפגנות המדוברות הן רק בחמישי בערב ומוצאי שבת. במהלך השבוע אין כמעט תנועה באזור. אם נציב מאהל באמצע שבוע ונייצר מתחמים שלנו בגן העצמאות, שהוא לא רחוק אבל קשור, נוכל לייצר את העובדות שחשובות לנו. כרגע אין שום דבר ממוסד. גן העצמאות אמנם לא רחוק מבלפור, אבל הוא לא שם. לכן נוכל לייצר מסרים חשובים וברורים. כל אותם חבר'ה מבולבלים שבאים להפגין, יצטרפו אלינו ולא הפוך. כרגע בגן העצמאות אין שום דבר מאורגן. אם אנחנו נבוא ונייצר אזור שלנו, נוכל להחדיר את המסרים שלנו וגם נוכל להרוויח עוד סטודנטים וצעירים שיצטרפו אלינו. המשטרה גם ככה תדחוק אותם לשטח שלנו.

אריאל: אתם מאמינים שתגיע כמות למחאה הזו?

אבי: אם תדבר על שכר לימוד ועל הפן הכלכלי, תשיג הרבה תמיכה מסטודנטים. משם נוכל גם לדבר על העתיד המקצועי והכלכלי.

עדי: יש מחאה שהיא כבר קיימת שיכול להיות שחלקנו חושבים שהיא יצאה מפרופורציות שמדברת על הצעירים שמודאגים מהעתיד שלהם עוד 10 שנים. המחאה שאנחנו באים לייצר היא לא מאפס, יש שיח שאנחנו רוצים להשתלב בו ולהראות את מה שחשוב לנו.

אבי: זו לא עובדה כפי שאת מייצגת את זה, הפן הכלכלי הוא לא מה שמשנה.

עדי: בסוף מי שכרגע נמצא בשטח הם צעירים, ולכן הם יכולים להזדהות עם הפן הכלכלי.

אמיתי: ברגע שהמחאה היא של התאחדות הסטודנטים, אז ברור שהצעירים שמפגינים על crime minister לדוגמה לא ייכנסו לאותה משבצת של ההתאחדות. אנחנו צריכים לעשות הפרדה ברורה - מהי המחאה שלנו ומי נכנס אליה.

יפה: אני לא רואה את זה קורה, כמו שהיה בהפגנת העצמאים.

שלומי: אני מודה שגם אני שיניתי את דעתי לגבי המיקום. בהתחלה חשבתי שנכון להיות בגן סאקר, כי הוא ניטרלי ובין שני הגנים. לאחר מכן חשבתי שכדאי לעבור לגן הוורדים, שהוא

מאוד עוצמתי מבחינת המיקום שלו, בסמוך לכנסת ולמוסדות החשובים ויש לו ייחודיות ואנרגיות. נקודת היעד במקרה הזה היא בעיקר הממשלה. לאחר מכן עברנו לגן העצמאות, ומה שאהבתי הוא שהיו שם מעט אנשים צעירים, שאמרו שהסיפור המשותף הוא הכאב של הדור שלנו. שם האנרגיה המחאתית תהיה. ובהקשר הזה - המהלך הראשון שאנחנו צריכים להוביל כהנהגה הוא מפגש ברביעי, בתשעה באב. כלומר לא להתמקד ב"נגד", אלא ב"בעד". המיוחד במחאה הזו הוא שבניגוד למחאות אחרות, הוא שאין אשם אחד. מבחינת המיקום, יש אתגרים שונים: גם לייצר הובלה, וגם לייצר דעת קהל ברורה עם דרישה ברורה. שהאנשים שיחלקו איתנו את המאהל הוא אנשים שמודאגים מהעתיד המשותף, גם אם הם לא מסכימים מבחינה פוליטית. נקודה טכנית קטנה היא שאין אישור מעיריית ירושלים לעגינה בשטח. ננסה לקבל לכך אישורים דרך העירייה. לסיכום, אם אנחנו מסתכלים על כל החבילה, חשוב לתת חודש מעצמנו במאהל עם כל הכרוך בכך. המקום הכי גדול מבחינתי שאנחנו יכולים לעשות הוא להיכנס בהנהגה ובהובלה ולהשפיע על הציר של החברה הישראלית.

יפה: ברור לנו שמאבקנו צודק. אבל יש לי תחושה לא נעימה להצטרף לתוך הדבר הזה, כי לא תהיה הפרדה בין המפגינים וקשה לי מאוד עם ההפגנה כפי שהיא נראית היום.

שיר: זה צריך להיות החשש המתאים, כי אנחנו לא רוצים שהמחאה שלנו תתאחד עם אחרות. לכן חשוב להבין מה אנחנו רוצים בצורה ברורה.

נתנאל: אבל להבדיל מקבוצות המחאה, אנחנו יכולים להיות דומים יותר לעו"ס, כי יש לנו כמה מטרות ויעדים שאנחנו רוצים לקבל עליהם פתרון. לכן אני חושש מהקרבה לבלפור.

נעם: אני חושב שנקודת המוצא שלנו בשיח הזה היא שאנחנו צריכים לזקק את הקול הסטודנטיאלי האוטנטי ואת הזהות שלנו. מה שיבדל את המחאה הזו זה המסרים שלה. אנחנו עדיין בשלבי הקמה ראשוניים בתחום הזה. אני מדמיין במחאה שלנו מסך שמסדר בלייב שיחות עם סטודנטים מכל הארץ, תגובות מתוך דף הפייסבוק שלנו ואפילו קליפים מוזיקליים ואומנות דיגיטלית של סטודנטים לאומנות. ננסה לייצר כך את הזהות שלנו ולבדל אותנו מהמחאות שמסביב. כדי להשתחרר מתלות של גורמי תקשורת אחרים, אז נוכל להשתמש באמצעי תקשורת עצמאי, באמצעות תחנת רדיו שתסונכרן עם המדיות של ההתאחדות. התפקיד שלנו כאגודות הוא לנקז את כל הסטודנטים שלנו לשטח, או לחלופין להשתתף ברמה הווירטואלית.

אבי: לכולנו יש חששות כפי שהובעו כאן. אני בטוח שאם נלך עם המסרים הנכונים ועם הדרך והמקום שלנו ולא נוותר נוכל לשמור על המסרים שלנו, ואם יקלעו מסרים שלא קשורים נוכל להתנער מהם.

יניב (המבקר): לגבי העניין הפוליטי, ברגע שהמחאה תיזבע באופן פוליטי זו הסכנה הכי גדולה שלנו, כי כך אנחנו עלולים לאבד את תמיכת הסטודנטים. אני חושב שהתפקיד שלכם הוא לדון איך אתם עושים את המחאה הזו, אבל לוודא שאתם לא צובעים אותה כפוליטית.

איתי גבאי: הסיבה היחידה שאנחנו בהתלבטות לגבי המיקום, היא בגלל שגן העצמאות סמוך לבלפור. לפני הסיור שערכנו, חשבתי שגן העצמאות לא רלוונטי בגלל שיש שם אנשים. אבל לאחר הסיור הבנתי שאין הרבה אנשים ולכן לא צריך לפחד או לחשוש שהמחאה שלנו תיזבע בצורה פוליטית. בגן העצמאות כרגע אין מספיק אנשים והתארגנויות ואני חושב שהקרבה לבלפור דווקא יכולה להיות יתרון כדי שנוכל לאסוף אלינו הרבה אנשים שעולים לבלפור.

ליאור: לפני שמדברים על מיקומים, אם כולם תמימי דעים שהולכים על מהלך/מחאה בנושא הכלכלי, צריך להבין מה הטענות שלנו ועם מי אנחנו עובדים.

לינוי: בהמשך לדברים של ליאור, אני מבקשת שנישאר עם כללים ברורים. וחשוב לייצר הליך סדור לגבי איך אנחנו עובדים. בנוסף, אני חושבת שעם איך שהדברים קורים היום, באופן טבעי נקבל צבע פוליטי וצריך להיות ערוכים להשלכות ולתדמית של ההתאחדות. לכן אני לא יודעת האם נכון להשקיע שם את התשומות. שלומי אשמח להבין מה הנקודות.

שלומי: לגבי שאלתו של ליאור, המסמך שלנו שנשלח לקראת הישיבה הזאת מזקק את המטרות והערכים שחשובים לנו במסגרת המערכה הזו, בין היתר הורדת אחוז האבטלה. בשונה ממהלכים קודמים שהתמודדנו איתם, הסוגיה היא שונה. לכן אנחנו רוצים קודם כל להעלות את הסוגיה הערכית, ומתוכה לזקק מסרים ברורים. לגבי שאלתו של לינוי על העניין הפרוצדורלי, אנחנו נסכם את הדברים ונבין איך נכון לפעול. בסוף זה מסוג המאבקים שהמהלך המשותף הוא זה שייצר הצלחה. ברור לנו שיש סיטואציה שלכם מול האגודות. יש פה שאלה של תזמון - ברגע שאין אזורי הנהגה, אנשים מגיעים להפגנה ומתבלבלים. ברור לנו שגם יהיו מתנגדים רבים למהלך מקבוצות שונות, אפילו מתוך הבית, מהסטודנטים שלנו. אני מאתר חלון זמנים של כ-36-48 שעות. אם נצליח לייצר מחאה עד שלישי-רביעי שהשטח הירושלמי מתחיל להתעורר לקראת שבת, זה יהיה רלוונטי. כבר העליתי את הרעיון לגבי ערב תשעה באב. ברמה הפרקטית כמו שאמרנו המטרות הם לייצר תכנית כלכלית לצעירים בדגש על החזרתם לשוק התעסוקה - יש לכך רעיונות רבים שכבר פירטנו במסמך ששלנו אליכם - אימוץ מודל גרמני, מערך התמחויות, מודל הכשרות רלוונטיות, תמרוץ מעסיקים ועוד.

לינוי: האם מיצינו את כל הכלים לפני שהולכים למחאה? חשוב שנדע לענות על השאלה לסטודנטים שלנו.

שלומי: לגבי כל הנקודות בתעסוקה כן. שכר לימוד, עוד לא העלנו את הדרישה כי חיכינו לישיבה הזאת, צריכה להתקבל החלטה כאן אם הולכים על זה.

יולי: חשוב לומר שכן שלחנו פניות למשרד ראש הממשלה, ח"כים, ועדת כספים ולמשרד לשוויון חברתי עוד בחודש מאי בנוגע למצב הכלכלי בדגש על נושא תעסוקת צעירים ויצירת תכנית ארוכת טווח כדי לטפל במשבר הזה, עד לרגע זה לא קיבלנו אף התייחסות משום גורם בנושא הזה. המסמך ששלחנו ב-6 למאי ללשכת ראש הממשלה מאוד מפורט עם הצעות קונקרטיות שלנו ועד כה לא קיבלנו אף מענה.

נעם: אנחנו מדברים על התכנים והמסרים שאנחנו רוצים לייצר, אני רוצה להציע קונספט בסיסי לכל המסרים וזהו הגישור כשפה. התמצית של הגישור הוא לאתר שני צדדים שנמצאים בסכסוך ולייצר מקסום של הצדדים. אולי נוכל לרתום את גורמים שמשווקים את הקורסים בגישור, כמו גומא-גבים, למחאה שלנו. הם יוכלו להביא משאבים לתהליך.

שלומי: אני חושב שהסיפור של התכנים הוא נקודת הפיצוח, נדבר בינינו נעם ואז נשלב.

הצגת סוגיית שכר הלימוד

אבי: אני שומע שיש קולות שחושבים שלא צריך להתייחס לסוגיה של שכר לימוד, אבל מרבית היו"רים בפגישה הקודמת חשבו אחרת. מתוך הרציונל שכתבנו: אנחנו חושבים שתהיה עלייה במספר הסטודנטים שיבקשו עוד הלוואות ולא יוכלו להחזיר, וכן שיש סטודנטים שלא יכולים לשלם את המקדמות לשכר הלימוד לשנה הבאה. המגמה הזו הולכת וגוברת ככל שהדד-ליין לתשלום יתקרב לקראת החודש הבא. בשורה התחתונה יש לנו שתי דרישות: האחת, הפחתה רוחבית של של 30% בשנה הקרובה. השנייה, הגדלת קרן המענקים והסיוע. הצלחנו להגדיל בשנת תש"ף בעוד 40 מיליון, אבל לשנת תשפ"א מדובר בתקציב נמוך יחסית ויש להגדיל את הקרן במאות מיליונים נוספים כי יש סטודנטים שאפילו הפחתה הרוחבית לא תספיק להם.

יפה: אבי היה לי חסר במכתב ששלחתם נתונים, בשביל היו"רים שרוצים להיות חלק מהמהלך הזה. לדוגמה: מה זה אומר שאנחנו רוצים להגדיל את התקציב? מול מי אנחנו נאבקים? איפה נמצאת התקנה? מדוע דווקא 30%?

אבי: 30% זה השערה, אפשר להוריד או להעלות בהתאם לדעתכם.

יפה: אבל לא ברור לי מדוע דווקא 30%?

אבי: המכללות הלא מתוקצבות לא רלוונטיות לפנייה של הממשלה להורדת שכר לימוד.

אמיתי: ברגע שאתה מנהל דיון מול המל"ג והמדינה, זה רלוונטי לפנות לכולם, בגלל שהמצב הכלכלי פוגע בכולם.

גבאי: אם אנחנו מסיטים תקציב גדול, אפשר לשחק עם הכסף בהתאם לסטודנטים ולצרכים. אי אפשר לבקש הפחתה ללא מתוקצבים אבל אפשר לבקש שאותו סכום יגיע אליהם כמענק.

יפה: אז המהלך אומר שהמרצים לא נפגעים, ושאנחנו מבקשים מהממשלה תוספת של כסף.

אבי: אנחנו מדברים על פתרון קצר טווח לשנה הקרובה.

יולי: מבחינת תקנה, בכל שנה הות"ת קובעת את שכר הלימוד ומפרסמת אותו למוסדות, אין תקנה מיוחדת לכך שצריך לדון עליה, זה ההליך הבירוקרטי. בדיון שערכנו התבססנו על הסוגיה הכלכלית ולא הצרכנית, כדי לא להיכנס לסוגיה שלא נוכל לצאת ממנה, השיח על הפגיעה במוצר רק תפגע בסטו' כי אנחנו כן רוצים שהאקדמיה תשתדרג דיגיטלית ונדרשים לכך משאבים. הרציונל הכלכלי בא ואומר שבשגרה סטודנט מסיים שנה אקדמית עם מינוס 10 אלפים שקלים. כמו כן, שליש מהסטודנטים בשנה רגילה לוקחים הלוואות. לכן ברור לנו שהנתונים חמורים יותר בשל המצב החדש בקורונה. מעבר לזה, אנחנו רואים במקביל את היציאה לחל"ת, את העלייה בגל האבטלה וכן את הגל השני שמונע ממקומות עבודה בעולם הפנאי להיפתח. לכן בחשבון פשוט הסטודנטים מאוד נפגעים - ההוצאות שלהם נותרים אותו הדבר אבל ההכנסות מצטמצמות והעתיד התעסוקתי שלהם לא ברור. הנושא שהסטודנטים הם פריווילגים הוא לא נכון, מרבית הסטודנטים היום הם מעמד הביניים ומטה, מעמד הביניים שרק נשחק תחת יוקר המחיייה הישראלי. חשוב לומר שהמאבק פה הוא לא רק על הישרדות, אנחנו כצעירים במדינה לא רוצים לשרוד, אנחנו רוצים להצליח, להתפתח, להקים משפחה וילדים, לפתח קריירה ולא לסיים את התואר בגיל 30 עם חובות בלתי נגמרים ועתיד תעסוקה לא ידוע. מה שחשוב לנו להציף הוא שאם המדינה סוגרת - סוגרת מקומות תעסוקה, סוגרת הזדמנויות עסקיות, מוסיפה הגבלות וכו' המדינה צריכה גם לפתוח, לפתוח לצעירים כך הזדמנויות. למשל, את השערים האקדמיים, לצעירים שמחפשים את עצמם ואולי בזכות ההפחתה יוכלו להיכנס בשערי ההשכלה הגבוהה, לא רק אקדמיה, גם הנדסאות. מבחינת מוקדי הפנייה, הפנייה היא לממשלה. ברור לנו שיהיו האשמות בין הגופים וכל גוף יפיל את האחריות על האחר - המשרד להשכלה גבוהה, משרד האוצר, משרד החינוך ועוד. בסוף אנחנו לא יכולים להגיד מאיפה זה ירד, כי אנחנו לא יושבים בתוך הות"ת וחשופים לכל התקציב של ה-12 מיליארד ש"ח. אין לנו נתונים לזה. המטרה כמובן היא לא לצאת נגד המוסדות, אלא נגד חלוקת התקציב של המדינה, שלא לוקח אותנו בחשבון. מעבר לזה, בטקטיקה שלנו אנחנו יכולים לרתום את המוסדות למצב. למרות שמניסיון העבר אנחנו לא מצפים לגיבוי מהמוסדות בדיוק כמו שקרה לפני כמה חודשים שהגענו אליהם עם המאבק שלנו ליצירת קרן מענקים לסטו' שנפגעו מהקורונה והם לא גיבו אותנו מול הרגולטור ואפילו שמו לנו מקלות בגלגלים - בכל ועדה בכנסת הם דיברו על עד כמה המצב של הסטו' מצויין, מעניין שמוסדות כמו בן גוריון לפני כמה חודשים אמרו שאין בעיות והיום הם מגייסים 16 מיליון ש"ח לסיוע לסטו', זה הרי ברור שהכל פה יחסי כוחות ולא דיון מהותי ומעמיק על מה ראוי ונכון לעשות. לכן, אין מה לומר שהמוסדות הם לא מוקד, כי המוקד הוא ממשלה בכל מקרה, זה הרי ברור, אבל למוסדות יש פה אחריות ולא צריך לפתור אותם ממנה. אנחנו צריכים להבין שאנחנו יוצאים למאבק גדול מול

מוקדים רחבים במטרה לשנות את המציאות של הסטו' שאנחנו מייצגים ולתת תקווה לדור שלם.

יפה: זה לא עניין של פחד מהמוסדות, פשוט חשוב להבין על מה הכסף הולך.

יולי: אנחנו לא יוצאים לדרישה להורדת שכר המרצים, אנחנו מבקשים שתקציב המדינה יחולק בצורה אחרת. אם למישהו יש הצעה משוערכת טובה יותר לגבי הורדת שכר הלימוד, אולי לא נכון לדרוש 30%, זה לא מדע מדויק, תביאו את ההצעות שלכם.

חורש: עלה לי רעיון שמכניס למשוואה החלטה אקדמית שיכולה להשפיע כלכלית. אחוז גבוה מהסטודנטים משלמים כסף על פתרונות דיור במהלך הלימודים וזהו מרכיב משמעותי מהתקציב שלהם. מוסדות שיוכלו לומר מראש שהם מלמדים שנה מלאה בצורה מקוונת, יאפשרו לסטודנטים לקבל החלטות לגבי פתרון הדיור ובכך לחסוך בעלויות. בעזרת החלטת המוסדות אנחנו מאפשרים לסטודנטים כלי נוסף להתמודד עם הבעיה הכלכלית. לכן לדעתי חשוב להידבר מול המוסדות ולהסביר להם את חשיבות העניין. בנוסף, לדעתי הורדת שכר הלימוד הוא מהלך כלכלי נכון של המדינה. כדי לעזור לסטודנטים לסיים את הלימודים ואף לסייע לחדשים להיכנס למעגל הלימודים. השאלה איך אנחנו לא נכנסים למצב של עימות חזיתי מול המוסדות ולנסות לא לשים אותם בצד השני של המתרס, ולהגדיר שזה לא אמור לבוא על חשבון תקציב המרצים. כדי להימנע ממצב של חוסר שיתוף פעולה עם המוסדות בדברים אחרים.

אור: כל המחאה בנוגע לשכר הלימוד יהיה רק בנוגע למוסדות המתוקצבים?

יולי: לא אבל צריך להביא מול מי הדרישה במוסדות הלא מתוקצבים - אם מול המוסד או המדינה.

אור: האם יש מקום לבקש הנחה בשכר הלימוד מול הממשלה? לא יכול להיות שסטודנטים שמשלמים 40 אלף שקל יפגעו פעמיים. מבדיקה שערכתי אין סיכוי בעולם שהמוסד (שלא מתוקצב) יתן לנו מענה תקציבי. אני מבין את הברוקרטיה, אבל חשוב לשלב את כלל הסטודנטים בסיפור, כולל את המוסדות שלא מתוקצבים. בתקופה כזו זה יהיה פשע להזניח אותם.

שלומי: מבחינת מגבלות, היום אין באמת כלי ישיר שהמדינה יכולה להעביר כסף למוסד לא מתוקצב שאינה דרך קרן הסיוע לסטודנט בקצה. בנוסף, הדרך שיכולה להיות מעניינת היא למנוע קריסה של המוסד. צריך לזכור שמוסדות אקדמיים פרטיים הם עסקים שהמדינה יכולה לעזור להם. אני מסכים שיש פה שאלה משולבת כלכלית ועקרונית. לכן אנחנו צריכים לשים על השולחן את השאלה האם באמת הבקשה היא מהמוסד הלא מתוקצב. גם המוסדות הלא מתוקצבים יודעים להידפק על דלתות הממשלה כשהם צריכים עזרה. חשוב לעשות שיח בריא לגבי המרצים. אנחנו צריכים להתחיל לנהל את המערכה ולהבין מה נכון בתכנית פעולה.

במוסדות לא מתוקצבים אזורי המגבלות הם מוגבלים הרבה יותר, אנחנו נצטרך לנהל את המצב ביחד. אנחנו למודי קרבות מהמצב כבר לפני חודשיים. לכן אנחנו צריכים להכניס את רכיב שכר הלימוד כבר מהיום הראשון של המאבק. לא צריך לפגוע במרצים, אבל צריך להכניס אותם לשיח.

אור: אני מסכים איתך שדרכי הפעולה יהיו שונות בין המוסדות המתוקצבים ללא מתוקצבים. אבל צריך לזכר שסטודנט הוא סטודנט, ולכן צריך לפעול בכמה מישורים שמתייחסים לכל הסטודנטים. במיוחד כשבמצב הנוכחי סטודנטים במוסדות לא מתוקצבים הכי נפגעים מהמצב. מהנתונים שבדקתי במוסד שלי - אנחנו בנשירה רצינית בשנה הבאה. אני מוכן לתכלל את הנושא של מוסדות לא מתוקצבים, אבל אנחנו צריכים את הכוח של ההתאחדות.

שלומי: מסכים מאוד.

יפה: מחזקת אותך אור.

נתנאל: כרגע השר אלקין מתנגד להפחתת שכר הלימוד. נפגשתי איתו בשבוע שעבר וכשהעליתי את הנושא הוא אמר שהוא מאמין בסיוע בצורה של מלגות ולא דרך הפחתת שכר הלימוד.

אריאל: מה לגבי הלוואות? כמה אנחנו יכולים לפעול כדי לסייע להם לקבל עם ריביות נמוכות? בנוסף חשוב להציב קריטריונים סוציו-אקונומיים למצב ולחלק את התקציב בהתאם.

צחי: אני חושב שאחריות המוסד היא לערוב לסטודנט ולסייע לו ללמוד. בווינגייט למשל הצינו הלוואות רבות לסטודנטים, גם לא במצב סוציו אקונומי נמוך. אני חושב שלתת כסף לסטודנט במוסד לא מתוקצב הוא לא הוגן, ללמוד במוסד לא מתוקצב זאת בחירה. צריך למצוא מתווה הוגן.

אור: לכן התחברתי למה ששלומי אמר, אפשר להתייחס לכך שכל מוסד יתייחס לתקציב שלו - בחלוקה למוסדות מתוקצבים ולא מתוקצבים. למצוא אופציה מתאימה. המצב במוסדות הלא מתוקצבים יותר גרוע, כי המוסדות בסכנת פשיטת רגל.

חורש: לדעתי כשאצלך אור יש סכנה לנשירת סטודנטים, דווקא מדובר בכלי לחץ יותר מול המוסד ולדרוש ממנו להצטמצם בפני עצמו, עוד לפני מהלך רוחבי.

אור: את כל הדברים האלה כבר עשו. המנכ"ל שלנו קיצץ את השכר לכל עובדי ההוראה ב-30%. המוסדות הם במצב קטסטרופלי. הפתרון היחידי שאני רואה כדי לפתור את המצב הוא מהמדינה, ולא מהמוסדות. אני לא מצפה שתצילו את המכללות מקריסה, אבל אנחנו יוצאים לקרב הזה ביחד. אסור להזניח את הסטודנטים של המוסדות של מתוקצבים.

אבי: מוסדות לא מתוקצבים הם עסק לכל דבר, כמו שעסקים שנפגעו פונים לממשלה ומקבלים סיוע במסגרת תכניות, האם מוסדות יקבלו סיוע מהמדינה אם הם יפגעו?

אור: גם לחברת אל-על המדינה לא הצליחה לעזור לה. ברגע שהבנו שלא נוכל לקבל את המענה מהמוסד עצמו, פנינו אפילו לעיריית ראשון לציון בנושא ולא קיבלנו מענה כי הם בעצמם בחובות.

יפה: אם הולכים על מהלך כזה, אנחנו צריכים לייצג את כל הסטודנטים, גם במוסדות הלא מתוקצבים.

שלומי: אנחנו כמובן נדייק את המסרים ברמה הטקטית. אין ספק שאנחנו נצא להמערכה עם כולם. אנחנו נצטרך לקבל החלטות שמשרתות כמה שיותר מהסטודנטים. אנחנו לא נשים סטודנטים במדינת ישראל בצד. חד משמעית לא נצא למאבק שלא מייצג את הסטודנטים הלא מתוקצבים.

סיכום הדברים והצבעה

שלומי: התחלנו את הישיבה לגבי הנושא האקדמי, מתוך הפקת הלקחים לקראת שנה הבאה. מי שמעוניין לקחת חלק שיפנה ללינוי וירדן מהוועד המנהל. במקביל, דיברנו על הציר הכלכלי. במסמך יש מטרות וחזון מפורטים מאוד יחד עם מתווה הצעות. אנחנו יוצאים למחאה כי אנחנו לא רוצים שיווצר פה דור אבוד. אנחנו רוצים לשנות את הפאזה. יש פה הסתכלות גדולה יותר, על החברה הישראלית. חשוב לשים דגש על הדדיות ואחריות גם בתוך עצמנו וגם מול הממשלה. אנחנו נכנסים למערכה ארוכה שאפילו יכולה להיות לכל השנה הקרובה, ואי אפשר לדעת לאן זה הולך. אנחנו נכנסים פה למערכה מורכבת שמשלבת היבטים רבים. ברמה האישית, הדברים האלה גורמים לי לא לישון טוב בלילות, אנחנו מקבלים אינסוף פניות מסטודנטים שלא יכולים להמשיך את התואר ונושרים, זה בלתי נתפס. אם הממשלה הייתה עושה הכל כדי לדאוג שהמצב לא יקרה, הייתי מבין, אבל אנחנו יודעים שיש הרבה מה לעשות בעניין וכרגע באף תכנית כלכלית אין התייחסות למשבר של הצעירים. הדרך שלנו היא לחלק את העבודה בצורה של צירים מקבילים. אם אנחנו נצליח לייצר דרך ייחודית לנו - זה תלוי בנו. גם במקרה זה נצטרך להיות הדדיים ולהבין איך מחזקים ומגבים אחד את השנייה. צריך גם לא לחשוש מהמהלך שלנו. לגבי הפרוצדורה, נערוך הצבעה שכוללת מספר רכיבים: האחד, שאנחנו יוצאים למהלך עם עקרונות וערכים שעליהם אנחנו מדברים - מאבק על עתיד הצעירים/ות בדגש על אבטלה, חזרה לשוק התעסוקה והפחתת שכר לימוד לשנת תשפ"א (הכל נשלח במייל לקראת הישיבה). השני, תקציב למאבק, הבאנו הצעה לתקציב מאוד מצומצם בשביל בעיקר הלוגיסטיקה וההסברה של המהלך הזה בגובה 85K שנמצא אצלנו בתקציב למקרים כאלה.

חורש: אנחנו מצביעים על הכל ביחד, גם על המאבק וגם על הדרישה להורדת שכר הלימוד?

שלומי: זה תלוי בכם, מה התחושות שלכם? בתפיסה שלנו זה צריך להיות חלק מהמערכה. אם יש פה קולות שחושבים להפריד בין הדברים, נצטרך להפריד. אם מפרידים צריך להצביע על כך פה אחד ובנוסף זה מבטל את כל מי שכבר הצביע בכתב הצבעה.

נתנאל: בכתב ההצבעה יש שתי הצבעות: האם יוצאים למאבק ואישור תקציב.

שלומי: נעשה לפי כתב ההצבעה.

יפה: גם המיקום חשוב.

שלומי: כרגע אנחנו יוצאים מתוך הבנה שצוות השטח עשה את העבודה הטובה ביותר כדי מקסם את היתרונות של גן העצמאות ולמזער את החסרונות, אנחנו עובדים בצוותים כדי להצליח להוביל את זה.

חורש: אני אשמח לדייק את נושא שכר הלימוד לפני ההצבעה. להבין איפה אנחנו שמים את עצמנו מול המוסדות.

שלומי: סוגיית השכר היא הסוגייה שעליה צריך לעשות את מירב הדיוקים. אפשר לפרק את ההצבעות ולהצביע עכשיו, או לחכות עם ההצבעה. אפשר גם להגדיר במסגרת ההחלטה שאנחנו לא לוקחים צעדים אופרטיביים עד שאנחנו בונים תפיסה ברורה יותר באמצעות החלטות של הוועד המנהל. זה תלוי בכם.

חורש: לדעתי הכיוון של ועד מנהל הוא הנכון, וגם חשוב להכניס אלמנט שמקנה לנו את השליטה בנושא שכר הלימוד. ואז אפשר להצביע על יעד של הפחתת שכר לימוד של 30% בלי החלטה של הצד האופרטיבי.

שלומי: אני מסכים. אנחנו נצביע על ההחלטה כשמקשה, אבל נוסיף סייג שאומר שלא מתקדמים בצעד של הורדת שכר הלימוד לפני שחברי הוועד המנהל יבחנו את הסוגיה ויבנו את העקרונות. בכל מקרה הוועד המנהל עתיד להתכנס השבוע.

נוי: אני לא חושבת שצריך להציג את זה כמקשה אחת.

אור: רוב היו"רים מסכימים על היציאה למאבק ועל הורדת שכר הלימוד, השאלה החשובה היא איך. אם תהיה הצבעה ללא הנושא האופרטיבי אז ההצבעה לא רלוונטית.

שלומי: אנחנו מדברים על סיטואציה שאנחנו מנהלים מערכה מהירה. עד לפני שבועיים לא נערכנו לגל שני. בתוך זה, באסטרטגיה לא באנו לפה היום כדי להצליח לענות על כל אתגר אלא להוביל את העקרונות. דיברנו על כך בנשיאות שבוע שעבר ובוועד המנהל, התחלקנו לצוותים, הבאנו את כל המסמכים להיום כדי לקבל החלטות ולהתקדם בבניית המערך, עבודה רבה עוד לפנינו.

אור: אני מבין מה אתה אומר, אבל אני רוצה לדעת כנציג התאחדות האם כשאני מצביע על היציאה למאבק אני מצביע לכך המחאה הולכת לייצג את האינטרסים של הסטודנטים. למשל, שהמחאה לא תיצבע בצורה פוליטית.

שלומי: התשובה היא קלה שתוציא אותי מידי חובה היא כן. אבל בכנות, מחאות כאלה מורכבות מבחינת היעדים שלנו והתקופה הנפוצה. ברור שאנחנו כהתאחדות ואגודות נבדל את עצמנו, עם המסרים שלנו, עם הדרישות שלנו אבל יהיה אינטרס להרבה גופים להוריד את הראש שלנו, במיוחד אם נכנס עם דרישות ממוקדות ואת זה נצטרך לנווט בשטח. הדרך שלנו תהיה לעבוד בכמה צירים ולסמוך על מי שמוביל אותם.

אור: אני רק רוצה לדעת שמרגע שנצא למאבק, יש מי שמוביל אותו ואנחנו לא נאבדים.

שלומי: אני נותן את המילה שלי שיהיה. אנחנו נצטרך לצאת לדרך ולעבוד בצוותים ולסמוך אחד על השני. נעשה את הכל במהירות, בקבוצה ובלכידות.

תום: ליו"רים החדשים חשוב לומר שבכל הפגנה תמיד זה ייצבע בצורה פוליטית. אל תהיו מופתעים שזה קורה ואל תחשבו שזה באשמת ההתאחדות.

נעם: התייחסנו לזה כבר בתחילת השיחה. התשובה לזה היא התמקדות במסרים שלנו ושימוש באמצעים שלנו כדי לסנן את הרעשים מבחוץ.

שלומי: זו מערכה לא פשוטה. אם לא ניקח מסגרות של התהליכים ונזוז מהר, אז השטח יכתיב לנו מה קורה. הסקאלה של הכאב היא שונה וחמורה הרבה יותר מפברואר-מרץ. חשוב להיכנס למערכה עם מטרות גדולות ולייצר מסגרת. ובתוך זה לדון על נקודות התורפה תוך כדי. כמהלך של ההתאחדות - לא נקרא להורדת שכר הלימוד מבלי שתהיה לכך הסכמה לכן תכף נצביע על כך ונבין מה הנשיאות מחליטה. לגבי ההתקדמות בתכנית נבנה את זה ביחד בצוותים ובוודע המנהל ונעדכן כל הזמן את הנשיאות.

נעם: מי הצוות שעובר על המסרים?

שלומי: אנחנו נחدد בקבוצת הוואטסאפ את הצוותים, הצוותים הם: הסברה, שטח, תעסוקה ושכר לימוד. נערוך עכשיו הצבעה, אנחנו משאירים אותה כמו שהיא, אבל בנושא שכר הלימוד לא לוקחים צעד קדימה, עד שהוועד המנהל לא מאשר את העקרונות למתווה.

יולי: אני חוזרת - אנחנו עורכים 2 הצבעות:

1. הצבעה על יציאה למאבק על עתיד הסטו' והצעירים/ות בדגש על המשבר הכלכלי,

אבטלת צעירים, חזרה לשוק התעסוקה והפחתת שכר לימוד לשנת תשפ"א.

2. הצבעה על תקציב למימוש המחאה - עד 85K ש"ח.

אני מדגישה, ההצבעה היא הצבעה ערכית, עקרונית ומהותית על המקום שלנו, כהנהגת סטו' במדינה לצאת ולהוביל את המאבק בעבור הציבור שלנו ע"פ המתווה שנשלח אליכם במייל וכולל את כל מה שפירטתי בסעיף ההצבעה הראשונה. במידה ותעבור ההצבעה נתחיל לעבוד על הפרקטיקה - בניית מסרים, תכניות פעולה, אסטרטגיה ועוד. כל זה נעשה כמו תמיד עם נציגי הנשיאות שיתנדבו לכך, הוועד המנהל והצוות המקצועי בהתאחדות.

הצבעה ראשונה: עברה עם 110.76 קולות.

הצבעה שנייה: עברה עם 113.71 קולות.

פירוט ההצבעות לפי אגודות:

נמנע	נגד	בעד		נמנע	נגד	בעד	סה"כ קול	מוסד
28.88				28.88			28.88	אוניברסיטת תל אביב
		21.05				21.05	21.05	האוניברסיטה העברית בירושלים
		20.96		20.96			20.96	האוניברסיטה הפתוחה FTE
לא נכח/ה				לא נכח/ה			19.08	אוניברסיטת בן - גוריון
18.83				18.83			18.83	אוניברסיטת בר - אילן
לא נכח/ה				לא נכח/ה			17.65	אוניברסיטת חיפה
		17.1				17.1	17.1	המרכז האוניברסיטאי אריאל
	16.34				16.34		16.34	טכניון - מכון טכנולוגי ישראל
לא נכח/ה				לא נכח/ה			14.94	הקריה האקדמית ק.אונו-כללי
		8.7				8.7	8.7	המכללה למנהל
8.7				8.7			8.01	המרכז הבינתחומי הרצליה
6.16						6.16	6.16	מכללת בית ברל
	5.88			5.88			5.88	אקדמית פרס
5.63						5.63	5.63	מכללת סמי שמעון
		5.58				5.58	5.58	מכללת ספיר
לא נכח/ה				לא נכח/ה			5.23	רופין
		4.98				4.98	4.98	מכללת אשקלון
לא נכח/ה				לא נכח/ה			4.93	סמינר הקיבוצים
		4.98				4.98	4.82	מכללת אורט בראודה
לא נכח/ה				לא נכח/ה			4.66	מכון טכנולוגי חולון
		4.56				4.56	4.56	המכללה האקדמית - תל חי
		4.55				4.55	4.55	מכללת עמק יזרעאל
		4.29				4.29	4.29	ביה"ס הגבוה לטכנולוגיה בירושלים (מכון לב)

4.28				4.28			4.28	אקדמית תל אביב יפו
לא נכח/ה				לא נכח/ה			4.17	מכללת הדסה
3.88						3.88	3.88	שנקר
לא נכח/ה				לא נכח/ה			3.76	אפקה - המכללה האקדמית להנדסה בת"א
	3.43			3.43			3.43	אקדמית כנרת בעמק הירדן
3.26				3.26			3.26	לוינסקי
		3				3	3	המכללה האקדמית - גליל מערבי
לא נכח/ה				לא נכח/ה			2.92	מכללת נתניה
לא נכח/ה				לא נכח/ה			2.9	מכללת אחוה
		2.79				2.79	2.79	מכללת אורנים
		2.71				2.71	2.71	מכללת דוד ילין
		2.68				2.68	2.68	מכללת צפת
		2.66				2.66	2.66	מכללת קיי
2.34						2.34	2.34	בצלאל
לא נכח/ה				לא נכח/ה			1.89	גורדון
		1.57				1.57	1.57	עזריאלי
		1.55				1.55	1.55	וינגייט
לא נכח/ה				לא נכח/ה			1.51	המכללה הטכנולוגית ב"ש
לא נכח/ה				לא נכח/ה			1	ויצו חיפה
לא נכח/ה				לא נכח/ה			1	אקדמית למוזיקה
לא נכח/ה				לא נכח/ה			0	מכללת שערי מדע ומשפט
לא נכח/ה				לא נכח/ה			0	המרכז האקדמי למשפט ולעסקים
לא נכח/ה				לא נכח/ה			0	אוהלו
81.96	25.65	113.71		94.22	16.34	110.76		